

கிறிஸ்துவின் மறுநுபம்

மத்தேயு 17:1-7 வசனப் பகுதியில் அசாதாரணமான நிகழ்ச்சியொன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

ஆறு நாளைக்குப் பின்பு, இயேசு பேதுருவையும், யாக்கோபையும் அவனுடைய சகோதரனாகிய யோவானையும் கூட்டிக் கொண்டு தனித்திருக்கும்படி உயர்ந்த மலையின்மேல் போய், அவர்களுக்கு முன்பாக மறுநுபமானார்; அவர் முகம் சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்தது, அவர் வஸ்திரம் வெளிச்சத்தைப்போல வெண்மையாயிற்று, அப்பொழுது மோசேயும் எலியாவும் அவரோடே பேசுகிறவர்களாக அவர்களுக்குக் காணப்பட்டார்கள். அப்பொழுது பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: “ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது; உமக்குச் சித்தமானால், இங்கே உமக்கு ஒரு கூடாரமும் மோசேக்கு ஒரு கூடாரமும், எலியாவுக்கு ஒரு கூடாரமுமாக, மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம்” என்றான் அவன் பேசுகையில், இதோ, ஒளியுள்ள ஒரு மேகம் அவர்கள் மேல் நிழலிட்டது. “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கின்றேன், இவருக்குச் செவிகொடுக்கன்” என்று அந்த மேகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று. சீஷர்கள் அதைக் கேட்டு, முகங்குப்பற விழுந்து, மிகவும் பயந்தார்கள். அப்பொழுது, இயேசு வந்து, அவர்களைத் தொட்டு: “எழுந்திருங்கள், பயப்படாதேயுங்கள்” என்றார்.¹

மறுநுபமாகுதல் என்பது பரிசுத்த வரலாறு முழுவதிலும் மிகவும் உயர்வான காட்சிகளில் ஒன்று ஆகும். அது இயேசு தமது சபையைக் கட்டுவதாய் வாக்குத்தத்தம் செய்து சுமார் ஒரு வாரம் கழிந்த பிறகு அது நடைபெற்றது (மத். 16:18). இந்த நிகழ்ச்சியானது அநேகமாக, செசரியா பிலிப்பிக்கும் ஏருசலேமுக்கும் இடையில் செல்லும் சாலையில் இருந்த ஒரு மலையில் நடந்திருக்க வேண்டும் இயேசு மூன்று சாட்சிகளைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார்: பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான். மற்ற சில நிகழ்ச்சிகளின் போதும் இந்த மூன்று பேர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.² அப்போல்தலர்கள் எல்லாரிலும், இந்த மூன்று பேர் தங்களின் இருதயம் மற்றும் வாழ்க்கை ஆகியவற்றில், இயேசு தம் சிந்தையில் கொண்டிருந்த நோக்கத்திற்குச் சிறந்த வகையில் தயாரானவர்களாய் இருந்திருக்கலாம். இவர்களைப் பற்றி பவுல் “தூண்களாக எண்ணப்பட்டவர்கள்” (கலா. 2:9) என்று பின்னாளில்

குறிப்பிட்டார். அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்குக் காரணம் என்னவாக இருப்பினும், இந்த நிகழ்ச்சியின் போது இவர்களே இயேசுவுடன் ஜூபம் செய்யும்படியாக மலையின் மீது ஏறினார்கள்.

இயேசு மறுஞபமாக்கப்பட்டார்

இயேசு ஜூபித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவரது தோற்றம் மாற்றப்பட்டது. அவர் மகிழையுள்ள ஒரு நிலையில் தோற்றம் அளித்தார். இது, அவர் இவ்வுலகத்திற்கு வரும் முன் தரித்திருந்த நிலையின் இரகசியத்தையும், அவர் மகிழையைடைந்த பின்னர் தரிக்கப் போவதாயிருந்த அற்புத நிலையையும் எடுத்துரைப்பதாயிருந்தது. பரலோகவாசிகள் மேம்பட்ட மகிழையின் தோற்றம் கொண்டுள்ளார்கள். கர்த்தருடன் பேசிய பிறகு மோசேயின் முகம் பிரகாசித்திருந்தது (யாத். 34:29). தர்சப் பட்டனத்துச் சவுலுக்குக் கர்த்தர் தரிசனமான பொழுது, “சூரியனுடைய பிரகாசத்திலும் அதிகமான” (அப். 26:13) ஒளி அங்கு சூழ்ந்தது. பத்ம தீவில் யோவான் கண்ட இயேசுவின் தோற்றமும் கூட ஆழ்ந்து சிந்திக்குமளவுக்கு மகிழையுள்ளதாகவே இருந்தது (வெளி. 1). மறுஞபத்தின் போது, இயேசுவின் முகத்தோற்றமானது சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்தது, அவர் வஸ்திரமானது வெளிச்சுத்தைப் போல வெண்மையாயிற்று. அது மிகவும் அற்புதமான ஒரு காட்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

மோசேயும் எலியாவும் தோன்றினார்கள்

பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோர் இயேசுவைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், “... இரண்டு பேரும் ... அவருடனே சம்பாஷனை பண்ணி”யதாகக் காணப்பட்டார்கள் (ஹக். 9:30). மோசே மற்றும் எலியா ஆகியோரின் பிரிவுகளில் (இவ்வுலகைக் கடந்து செல்லும் நிகழ்ச்சிகளில்) எப்பொழுதுமே ஒரு மர்மம் தொடர்புடையதாய் இருந்தது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நாட்டின் எல்லையில் மோசே மரித்தார், ஆனாலும் மனிதர் கைகளினால் அவர் அடக்கம் பண்ணப்படவில்லை. உண்மையில் யூதா 9ல், பிரதான் தூதனாகிய மிகாவேலுக்கும் பிசாகுக்கும் இடையில் மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்து தர்க்கம் ஏற்பட்டதாகப் புதிரான குறிப்பொன்று தரப்படுகின்றது. யூதா இந்த விபரத்தை விளக்கவில்லை, இது வேறு எவ்விடத்திலும் குறிப்பிடப்படவும் இல்லை. மோசேயின் கடைசியான இளைப்பாறுதலின் இடம் (அவர் புதைக்கப்பட்ட இடம்) அடையாளம் இடப்படாதிருந்தது (உபா. 34:6).

கிறிஸ்துவுக்கு சமமார் ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னதாக எலியா வாழ்ந்திருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டில், மரனத்தை அனுபவிக்காமல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இரு மனிதர்கள் ஏனோக்கும் (எபி. 11:5) மற்றும் எலியாவும் ஆவார்கள். குறிப்பிடப்பட்ட வேளையில் அக்கினி இரதம் என்று விவரிக்கப்பட்ட ஒன்று பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தது, எலியா இவ்வுலகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார் (2 இரா. 2:11).

மோசே மரணம் அடைந்து ஆயிரத்து ஐந்நாறு வருடங்களான பிறகும், எலியா எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆயிரம் வருடங்களான பிறகும், மறுஞப நிகழ்ச்சியின் போது அவர்கள் மலையின் மேல் இயேசவுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களாய்க் காணப்பட்டார்கள். இது அழியாமையை நிறுபிக்கின்றது! மரித் தோர் மரித் தோராய் இருப்பதில்லை! அவர்கள் இன்னமும் வாழ்கின்றார்கள்! மனிதருக்குள் இருக்கும் ஏதோ ஒன்று ஒருபோதும் இல்லாது ஒழிவில்லை.

இரு மனிதர்கள், தாங்கள் பூரியிலிருந்து சென்று நூற்றாண்டுகள் பல கடந்த பின்னர் கிறிஸ்துவுடன் பேசினார்கள். எதைப் பற்றிப் பேசினார்கள்? நாம் அதை யூகம் செய்யத் தேவையில்லை. அவர்கள், நெருங்கிக் கொண்டிருந்த இயேசவின் மரணம் பற்றிப் பேசினார்கள் (லாக். 9:31), இதுவே மனிதரின் கவனத்தில் இருக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான கருத்தாகும். கடந்த காலத்து மனிதர்கள் ஏன் இதில் ஆர்வமுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள்? இதற்குப் பதில் எபி. 9:15ல் உள்ளது: அவரது இரத்தமானது பாவமன்னிப்புக்கென்று முன்னோக்கியும் பின்னோக்கியும் பாய்கின்றது.

மேகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்

முதலில் இந்த மூன்று அப்போஸ்தலர்களும் நித்திரை மயக்கமாயிருந்தார்கள் (லாக். 9:32); அனால் விழித்தெழுப்பப்பட்டார்கள், அவர்களின் ஆர்வமானது விரைவிலேயே தூண்டியெழுப்பப்பட்டது. பேதுரு பின்வருமாறு உற்சாகமான திட்டத்தை அறிவித்தார்: “... உமக்குச் சித்தமானால், இங்கே உமக்கு ஒரு கூடாரமும், மோசேக்கு ஒரு கூடாரமும் எலியாவுக்கு ஒரு கூடாரமுமாக, மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம் என்றான்” (மத். 17:4). அந்த மூவரையும் சமமாகக் கணப்படுத்த அவர் விரும்பியதாகக் காணப்படுகின்றார். இயேசு அவ்விடத்தில் அவர்களைக் கடிந்து கொள்ளவில்லை; அது மனதில் ஆழப்பதியும் வகையில் செய்யப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. ஒளியுள்ள ஒரு மேகம் அவர்கள் மேல் நிலவிட்டது, மற்றும் “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், ... இவருக்குச் செவி கொடுங்கள்” (மத். 17:5) என்று தேவனுடைய சத்தம் கேட்கப்பட்டது. பேதுரு இதைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதிலும் நினைவில் வைத்திருந்தார். அவர் இதை ஏறக்குறைய ஒரு தலைமுறைக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்டார் (2 பேது. 1:16-18).

இதன் அர்த்தம் என்னவாயிருந்தது? மோசேயும் எலியாவும் பழைய ஏற்பாட்டின் சகாப்தம் முழுவதையும் குறிப்பிடும்படி நின்றார்கள். மோசேயானவர் பிரமாணத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார்; எலியாவானவர் தீர்க்கதரிசிகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார். “நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும்” என்ற சொற்றொடரை இயேசுவே பயன்படுத்தியுள்ளார் (மத். 7:12). மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் அதிகாரமுடையவர்களாய்க் குரல் கொடுத்த காலம் ஒன்று இருந்தது. மறுஞபத்தின் பொழுது, கிறிஸ்துவுக்குச் செவி கொடுக்கும்படி அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கூறப்பட்டது. தேவன் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகப்

பேசினார், ஆனால் இந்த நாட்களில் அவர் தமது குமாரனின் மூலமாகவே நம்மிடத்தில் பேசியிருக்கின்றார் (எபி. 1:1, 2).

மறுஞபத்தைச் சுற்றி நடந்த நிகழ்ச்சிகளானவை, பழைய ஏற்பாடு/ உடன்படிக்கை பழும்பே தள்ளப்பட்டதை வலுவாகப் போதிக்கின்றன. அந்தப் பாடம் பேதுருவுக்கு அவசியமாயிற்று, மற்றும் அவ்விஷயம் பின்னாளில் பவுளின் மாபெரும் போராட்டங்களில் ஒன்று ஆயிற்று. அந்தப்பாடம் இன்னமும் அவசியமாய் உள்ளது. மோசேயின் குரலையே மதத்தில் அதிகாரமுடையதாகக் கேட்க இன்னமும் சில மனிதர்கள் வலியுறுத்துகின்றார்கள். தேவன், “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், ... இவருக்குச் செவி கொடுங்கள்” என்று கூறியிருக்கின்றார்.

இந்த நிகழ்ச்சியில் இம்முன்று அப்போஸ்தலர்களும், சீனாயில் இஸ்ரவேலர்களைப் போலவே பயமடைந்தார்கள். அவர்கள் முகங்குப்பற விழுந்தார்கள். பின்பு இயேசு அவர்களைத் தொட்டார், அவர்கள் சுற்றிலும் பார்க்கையில் “இயேசுவை மட்டுமே” கண்டார்கள் (மத. 17:8). மோசேயும் எலியாவும் சென்றிருந்தார்கள்; அவருக்கு ஆதரவாக அவர்கள் தங்களின் அதிகாரத்தைக் கைவிட்டிருந்தார்கள்.

முடிவுரை

பூமிக்குரியது, இடைப்பட்டது மற்றும் நித்தியமானது என்ற மூன்று எல்லைகள் இருப்பதாக நமக்கு தேவனுடைய வசனத்தில் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. மறுஞபத்தைப் பற்றிய ஒரு ஆர்வமுள்ள விஷயம் என்னவென்றால், இந்த ஒவ்வொரு எல்லையும் இதில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கூடுகை எங்காவது எப்போதாவது இருந்ததுண்டா? அந்தக்காட்சியை நம் மனதில் நிலைநிறுத்தி, நாம் இனிவரும் வாழ்வை இன்னும் அதிகமாய் விசுவாசிக்கும்படி ஆக்கப்பட்டுள்ளோம். இந்த மூன்று சாட்சியங்களில் ஒருவரான யோவான், “அவர் இருக்கிறவன்னமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால்” (1 யோவா. 3:2) நாம் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாயிருப்போம் என்று பின்னாளில் எழுதினார்.

குறிப்புகள்

¹மாற். 9:2-8 மற்றும் லாக. 9:28-36ல் இதன் இணை நிகழ்ச்சிகளைக் காணவும். ²யவீருளின் மகளை இயேசு உயிரோடெழுப்பிய பொழுதும் (மாற். 5), கெத்செமனேயில் அவர் ஜூபித் தபோதும் (மத. 26), பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானும் அவருடன் இருந்தார்கள்.